

jaa maa dette finansielle Dokument have givet Lovhjemmel til derefter at opkræve Skatter o. s. v. før Forkastelsen den 10de Oktober, og denne Hjemmel ophørte ved Forkastelsen. Jeg tillader mig imidlertid at bemærke til den Opfattelse af Flertallet eller dets Ordfører — hvad det er, overlader jeg Flertallet og dets Ordfører at afgøre, om det blot er Ordføreren eller Flertallet med — at dette Dokument aldrig har haft nogen Hjemmel, aldrig har kunnet afgive nogen Hjemmel for Ministeriet til efter det at opkræve Skatter eller afholde Udgifter. Ministeriet har lavet sig selv en Ret, saaledes som det forøvrigt ogsaa staar i Dagsordenen, som man stemmer om ved saadane højtidelige Lejligheder; det er et grundlovsstridigt Dokument, der aldrig nogen Dag har afgivet nogen som helst Hjemmel hverten før eller efter Forkastelsen. Det er ikke deri, Forkastelsens Betydning bestaar. Den er en Protest imod, at Instrumentet nogenstunde har haft nogen som helst Betydning, undtagen i Ministeriets Fantasi, og ved den Magt, som Ministeriet har haft til at udføre sine Fantasier i Praksis. Endvidere omtalte det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, at med Forkastelsen var den provisoriske Lovs Livskraft for Fremtiden affaaren, den har mistet den ved Forkastelsen. Jeg mener nu ogsaa der, at den Livskraft, som dette finansielle Dokument har haft lige fra dets Fødsel, den 1ste April, har den haft ifølge Magten, den brutale Magt kontra Grundloven, og det har ikke haft en eneste Gnist Livskraft mere eller mindre før den foretagne Operation den 10de Oktober, end det har haft efter den. Hvad den skal have mistet i Livskraft ved denne Forkastelse, er mig aldeles uforstaaeligt. En Ting, der ingen Livskraft har, kan ikke miste Livskraften, en Ting, der ingen Hjemmel har, kan ikke miste Hjemmelen, og en Ting, der ikke nogenstunde har haft Livskraft, kan ikke ved en Operation miste det, den aldrig har haft, nemlig Livskraft. Det forekommer mig derfor, at Flertallet og den ærede Ordfører havde skuldt os en nærmere Forklaring af det interessante og, lad mig tilføje det, beklagelige Motivering, som jeg paa de Punkter, jeg her har nævnt, maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod. Den Livskraft, som dette Dokument havde om Formiddagen

den 10de Oktober, har det efter min Mening akkurat ligesaa godt haft siden, og Bevis derpaa er det Forslag, som er indbragt i Tinget af Finansministeren og nu foreligger til Afstemning. Den har ved Anvendelsen af Regeringens Magt contra Grundloven sin Livskraft, sin Hjemmel og sin Lovskraft — den har i Virkeligheden ingen af Delene — kun i Regeringens Fantasi og Forestilling. Det har den haft fra den 1ste April til den 10de Oktober, og det har den indtil Dato. Det, man nu kunde gøre for at faa en virkelig politisk Følge af sin Protest imod denne Anvendelse af Regeringens Magt, er ved at faa dette Lovforslag, som her foreligger til Behandling, ihjel; thi jaa ophører efter Ministeriets Fantasi den bestaaende Lovskraft, Livskraft og Hjemmel. Saa komme vi Ministeriets Fantasi til Livs. I Virkeligheden berørte vi før denne Lov ligesaa lidt, som vi berørte Regeringens Magt. Her bliver vor Protest virksommere; thi Ministeriets Fantasi med Hensyn til det nu foreliggende Lovforslags Lovskraft gaar ikke længere end til det Punkt, at vi forkaste Lovforslaget. Det er mærkverdigt, at de ærede Herrer ville mene, at de kunne tage et Lovforslag som Finansprovisoriet af 1ste April 1890 — saaledes som det hed ved den mundtlige og skriftlige Motivering — og uden Behandling ved et Par Ord af Flertallets Ordfører gøre det om til et Forslag til en midlertidig Finanslov. De bedrage jo ingen ved disse Vendinger! Der er jo ikke et Menneske, der ikke er klar paa, hvad disse Evolutioner betyde. Hvorfor skal man faa foretage dem? Enhver veed jo, hvordan det hænger sammen. I Forstningen vilde man ikke oppebie Forkastelsen ved privat Initiativ af den saakaldte foreløbige Lov, fordi man havde en jaa levende Indignation mod Ministeriet og Dokumentet og den Tilstand, der var skabt, at man straks ligesom vilde give denne Indignation Udtryk ved en Afstemning over dette Dokument. Man er kun et Aar gaaet til en Udsættelse, idet man altsaa har fortsat med Forkastelser ved privat Initiativ undtagen et Aar, da Ministeriet af en Fejltagelse kom Tingets Flertal i Forkøbet. Det var i Oktober 1887. Efter hvad der forlyder, havde Ministeriet da faaet den Opfattelse af Folketingets Flertal, at det var kommet dertil, at det vilde lade dette For-